

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 16 maart 2017

Vandaag twee nieuwe zangers. Wat zullen ze van het koor vinden? Er gebeurt zoveel: zang, dans, muziek, een voordracht, een onverwachte solo, een verhaal. Het beste is om het allemaal rustig op je af te laten komen. En gelukkig zijn daar de vrijwilligers om hen een beetje wegwijs te maken. Maar dat ze af en toe verbaasd om zich heen kijken, begrijp ik wel.

Bij het warmen van de stembanden zingen we in alle toonhoogten Ha-Ha-Ha-Ha. Het gaat goed. "Hebben we nu een tien?", vraagt Ans. "Een tien èn een pluim!" reageert Gertje.

Als we nog een beetje na-ha-en legt Gertje uit dat we straks wel begrijpen waarom we dit hebben geoefend.

Dat klopt. Op het bord staat de tekst van een nieuw liedje:

*Lachend, lachend, lachend, lachend,
Tooit de lente bos en veld
Lachend, lachend ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha
Tooit de lente bos en veld
ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha,
ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha, ha-ha-ha-ha*

Nog een nieuw liedje.

*Kalinka, kalinka, kalinka moja!
V sadoe jagoda malinka, malinka moja!*

Een Russisch volksliedje. Loek weet van een Russische bekende hoe we de woorden moeten uitspreken. De vertaling is verrassend:

*Gelders roosje, gelders roosje, gelders roosje van mij
In de bessentuin, framboosje, framboosje van mij*

Nelly draagt het gedicht *Kindergedachten* van Carel Steven Adama van Scheltema voor. Bij de introductie zegt ze te vermoeden dat veel zangers het waarschijnlijk wel zullen herkennen.

*Het regent, - o wat regent het!
Ik hoor het uit mijn warme bed,
Ik hoor de regen zingen,
Het regent, regent dat het giet
Dat niemand daar nou iets van ziet
Van al die donkere dingen!*

*Het ruist en regent en het spat
Nou worden alle bomen nat
En plast het in de sloten.
Het regent, óver- óveral!
O hé! daar loopt het zeker al
Bij straaltjes uit de goten!*

*Wat is dat gek en leuk geluid!
Wat is het lekker om dat uit
Je donker bed te horen: 't is of de regen samen praat
Of dat een kerel buiten staat
Te fluisteren aan je oren.*

*Nou druipt het in dat open gras
Nou zal er wel een grote plas
Op alle wegen komen,
Nou lopen nergens mensen meer
Verbeeld je eens, in zo een weer!
Daar wou ik wel van dromen.*

*En vroeg, morgen, in de zonneschijn,
Als dan de blaadjes zilver zijn,
Met droppeltjes bepereld
Dan doe ik toch mijn eigen zin:
Dan loop ik héél - en héél ver in
Die schoongeworden wereld!*

Herkennen? We horen naast de stem van Nelly nog een paar damesstemmen. Johanna, An, Irene, Nellie en Miep kennen het gedicht uit hun hoofd! Dan nog maar een keer!

De dames gaan bij Nelly staan en declameren *Kindergedachten* alsof ze het voor vanmiddag hebben voorbereid.

Gertje (dwarsfluit), Loek (gitaar) en Edwin (piano) gaan een nummer voor ons spelen. Loek vertelt de naam van het stuk nog niet.

Terwijl de muzikanten prachtig spelen wordt naar de titel gegist. De melodie is bekend, maar hoe heet het ook alweer. *El condor pasa!*

Weetje:

Het lied was eerst alleen instrumentaal. Later hebben allerlei artiesten er hun eigen tekst op geschreven. En zo veranderde het van een instrumentaal stuk, in een Spaanse opera, in popsongs (o.a. *If I Could* van Paul Simon) en tenslotte in een heuse smartlap van Zangeres Zonder Naam met als titel *Overzee*.

We zingen elkaar nog ons afscheidslied toe:

*Nu vaarwel
Zing vrij en blij
Ik denk aan jou
Doe dat dan ook aan mij*

Terwijl we onze spullen bij elkaar zoeken en onze jassen aantrekken speelt Edwin vrolijk door:

*Kijk eens in de poppetjes van mijn ogen
Kijk eens naar het kuiltje in mijn kin*

Een paar zangers zingen alweer vrolijk mee.

Uit het niets klinkt een fietsbel. "O, die moeten we ook nog eens hebben", zegt Gertje.

En daar komt alweer een liedje naar boven:

*Als ik tweemaal met mijn fietsbel bel
Nou dan weet je het wel*

Deze middag is voorbij. Maar er zijn nog genoeg nieuwe liedjes en ideeën. Over twee weken zien we elkaar weer!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts